

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΔΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΡΗΤΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 3402

Αριθ. Διεκπ. 1977 Αριθ. Φ. 11/16

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 2020

Πρόσ

Τὸν Ἱερό Κλῆρο, τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης

**«Ἴδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην....
ὅτι ἔτέχθη ὑμῖν σῆμερον Σωτήρ, ὃς ἐστι Χριστός Κύριος»**
(Λουκ. 2, 10-11).

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί,
Παιδιά τῆς Ἑκκλησίας,

Μέσα εἰς τίς δυσκολίες καὶ τίς ἀγωνίες αὐτῶν τῶν καιρῶν, σέ αὐτές τίς διαφορετικές γιά ὅλους μας ἐορτές, σέ ἡμέρες κατά τίς ὅποιες ὅλος ὁ κόσμος νοσταλγεῖ στιγμές χαρᾶς καὶ ἀγαλλίασης, ἡ Ἁγία μας Ἑκκλησία, ἀπευθύνεται πρός τά παιδιά Της καὶ ἀναγγέλει «χαράν μεγάλην», τό σωτήριο ἄγγελμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού ἀποτελεῖ πραγματικά τί μόνη διέξοδο εἰς τά ἀδιέξοδα τοῦ κόσμου τούτου, ὅτι «Ἐτέχθη ὑμῖν σῆμερον Σωτήρ, ὃς ἐστίν Χριστός Κύριος»!

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί,

Αύτό τό σωτήριον ἄγγελμα, γίνεται προσκλητήριον ἀφυπνίσεως, εἰς ἔνα κόσμο φοβισμένο αὐτή τή χρονιά, ἔνα κόσμον, ὃ ὅποιος διαπιστώνει ὅτι ἡ δῆθεν «παντοδυναμία» του ἦταν ἐπίπλαστη, ἔνα κόσμο, τόν ὅποιον ἐταπείνωσεν αἰφνιδίως ἔνας ἀδιόρθατος μικροοργανισμός.

Σέ αὐτόν τόν κόσμο, ἡ σωτήρια καὶ αἰώνια αὐτή ἔξαγγελία τῆς Ἑκκλησίας νοηματοδοτεῖ οὐσιαστικά τήν ζωήν τῶν ἀνθρώπων καὶ τήν πορείαν τούτου τοῦ κόσμου! Προβάλλει τήν ἀληθινή ἀπάντηση εἰς τά ἀναρίθμητα «γιατί» τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπανατοποθετεῖ τόν ἀνθρωπό, τήν ἔμψυχη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, εἰς τό «πρωτόκτιστον κάλλος», τήν ἄρρενη κοινωνία του μέ τόν Τρισάγιο Θεό.

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί,

Καλούμαστε ὅλοι μαζύ, νά κατανοήσωμε ὅτι δέν εἴμαστε πιά μόνοι, ἀλλά σωτηριολογικά «ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις». Δέν εἴμαστε μόνοι εἰς ὅποιαδήποτε στιγμή τούτου τοῦ βίου, τά εὔκολα καὶ τά δύσκολα τῆς ζωῆς, εἰς ὅποιαδήποτε ὥρα, ἀλλά μένουμε ἐνωμένοι μέ τέκνον, ὁ Ὄποιος ἔτέχθη, ἔλαβε σάρκα, ἔγινε ἔνα μέ ἐμᾶς, διά νά μποροῦμε καὶ ἐμεῖς νά «κοινωνοῦμε» στή Θεότητά Του, νά γενώμαστε διαρκῶς τό μεγαλεῖο τῆς θείας καὶ αἰώνιας αὐτῆς δωρεᾶς.

Άλήθεια, πόσο έπίκαιρο άκούγεται σέ δόλη τίν άνθρωπότητα τούτο τό μίνυμα, αύτή ή σωτήρια άναγγελία; Πόσο είλικρινά προκύπτει σέ δόλους τούς άνθρωπους τό έρωτημα: ίρα γε, γίναμε άποδέκτες αύτης της έπαγγελίας ή ή ζωή μας δόλη προεύεται σάν άκομη νά άναμένωμε κάποιον «σωτῆρα», στά δικά μας μέτρα καί δεδομένα, πού θά λυτρώσει άπό τά «δεσμά», τά όποια, έμεις οί ίδιοι αύτοκαστροφικά δημιουργούμε; Μήπως, ή σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, δέν έγινε «κτῆμα» δλων μας, άλλά «άδικήθηκε» ώς μία «θεωρία» ή διδασκαλία, πού δέν είσπλθε καθοριστικῶς στήν Ιστορία τῶν άνθρωπων, ώς τρόπος καί δρόμος ζωῆς; Μήπως, παραμένομε θεατές καί δχι «μύστες» τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Ένανθρωπίσεως;

Άγαπητοί μου ἀδελφοί,

«Ίδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος! Μέσα εἰς τό κλῖμα αὐτό, μέσα εἰς τίν παγκόσμια αύτή δοκιμασία, εἰς τό πανανθρώπινο τοῦτο «ἐπιτίμιο», καλούμαστε οί Όρθόδοξοι Χριστιανοί, νά δοῦμε τό χέρι τοῦ Θεοῦ, νά διακρίνωμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά άκούσωμε τή σωτήρια φωνή Του.

Τή φωνή ἔκείνη πού καλεῖ σέ μετάνοια καί ἐπιστροφή στήν πίστη! Τή φωνή ἔκείνη πού προσκαλεῖ νά δεχθοῦμε ώς κοινωνία αύτή τή σωτήρια ἔξαγγελία. Τή φωνή ἔκείνη πού μαρτυρεῖ τήν ἀλήθεια τῶν Χριστουγέννων, δτι δ Θεός έγινε ἄνθρωπος γιά νά γίνουμε έμεις Θεοί. Τή φωνή ἔκείνη πού μᾶς προσκαλεῖ ή μᾶς προκαλεῖ νά ἀφήσωμε «ἔξωτερικά» στολίδια μᾶς ἐμπορευματοποιημένης ἑορτῆς καί νά είσελθωμε στήν ταπεινή καί ἀπέρριτη φάτνη, χωρίς «φασαρία» καί δχλαγωγίες, μέ φρόνημα ταπεινό καί δλοπρόθυμο νά δεχθῇ καί νά βιώσῃ τό Μυστήριο σέ σιωπή καί κατάνυξη. Άλλωστε, κάθε Μυστήριο βιώνεται στή σιωπή, στή μυστική σιωπή τῶν αἰσθήσεων τῆς καρδιᾶς, ή όποια γίνεται «φάτνη» διά νά σπαργανώσῃ τό Θεῖον Βρέφος.

Παιδιά μου εὐλογημένα,

Ύψωνα σήμερα πατρικῶς τήν φωνή μου, μέ δόλη τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μου καί σᾶς παρακαλῶ καρδιακῶς νά μείνετε σταθεροί, δυνατοί, ἀκμαῖοι, πιστοί στήν Αγία μας Έκκλησία, εὐγνώμονες εἰς τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ καί δεκτικοί εἰς τήν σωτήρια πρόσκλησίν Του.

Ἄς γίνουν τά ἐφετεινά Χριστούγεννα, τά πιό ἀληθινά τῆς ζωῆς μας! Άς γίνουν οί πρωτόγνωρες αύτές ἑορτές ἀφορμή ἐπαναθεωρήσεως τῆς σχέσεως μας μέ τόν Θεό καί τίς ἔμψυχες εἰκόνες του, τούς συνανθρώπους μας καί ἀπαρχή μᾶς ζωῆς μετανοίας, προσανατολισμένης στό θέλημα τοῦ Θεοῦ!

Χρόνια πολλά, εὐλογημένα, χαρούμενα καί φωτεινά, ἀπό τόν Σαρκωθέντα Κύριο μας!

Μεταπατρικῶν εὐχῶν καί πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης
Ο Αρχιεπίσκοπος

† Ο Κρήτης Εἰρηναῖος

Σταύρος Ειρηναῖος

Υ.Γ. Η Εγκύλιος αύτή νά άναγνωσθῇ μετά τό Εὐαγγέλιο τῆς Εορτῆς τῶν Χριστουγέννων.